

شماره ۴۸۱-۴۴۰۰

تاریخ ۲۹/۲/۶۷

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

بسرقتالی

اوازه گزیننده شورای نگهبان
شماره ۱۵۵۴
تاریخ ۲۸/۲/۶۷

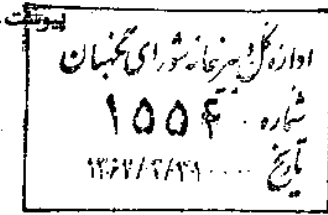
شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۶۷۶۶۲ مورخ ۱۳۶۴/۹/۱۴ دولت در خصوص موافقتنامه همکاریهای تجاری، اقتصادی و فنی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت زلاند نو که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۶۷/۲/۲۸ مجلس شورای اسلامی عینا بتصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود. / ن

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

۲۹
۲۹
۶۷

جلسه

لایحه موافقتنامه همکاریهای تجاری، اقتصادی و فنی
بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت زلاند نو

ماده واحده - موافقتنامه همکاریهای تجاری، اقتصادی و فنی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت زلاند نو مشتمل بر یک مقدمه و ۸ ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

موافقتنامه همکاریهای تجاری، اقتصادی و فنی
بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت زلاند نو

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت زلاند نو به منظور تحکیم مناسبات دوستانه موجود بین دو کشور که استوار بر برابری و منافع متقابل میباشد و چارچوبی را برای توسعه همکاریهای تجاری، اقتصادی و فنی خود در نظر گرفته اند، در موارد زیر توافق نموده اند.

ماده ۱ - دو دولت اقدامات مناسبی را بر طبق قوانین و مقررات جاری در ایران و زلاند نو، در جهت گسترش همکاریهای متقابل تجاری، اقتصادی و فنی، من جمله انتقال تکنولوژی جدید، معمول خواهند داشت.

ماده ۲ - دو دولت اهتمام خواهند ورزید که اجرای همکاریهای اقتصادی و فنی را از طریق ترغیب های زیر معمول دارند.

الف - همکاری میان شرکتهای و موسسات سازمان های ذیربط، از لحاظ ایجاد طرحهایی برای گسترش انتقال و کاربرد تکنولوژی، توسعه پژوهش و آموزش کارکنان.

ب - مبادله دیدار کارشناسان.

ج - مبادله اطلاعات علمی و فنی.

د - توسعه ترتیبات میان دو دولت (با مشورت مقامات آموزشی مربوطه) جهت تسهیل ورود اتباع هریک از طرفین به دانشگاهها و موسسات فنی طرف دیگر.

ه - سایر اشکال همکاریهای اقتصادی و فنی دیگری که مورد توافق قرار خواهد گرفت.

ماده ۳ -

۱- بمنظور تسهیل اجرای این موافقتنامه، دو دولت موافقت می نمایند که کمیسیون

مشترکی را برای توسعه همکاریهای تجاری و اقتصادی و فنی ایجاد نمایند که در سطح وزیران برگزار خواهد شد.

جلسه

- ۲- کمیسیون مشترک وزیران (که از این پس "کمیسیون مشترک" نامیده خواهد شد) هر سال یک اجلاس عادی خواهد داشت که به نوبت در تهران و ولینگتن خواهد بود . تشکیل جلسات فوق العاده بستگی به ضرورت آن دارد .
  - ۳- قبل از هر اجلاس کمیسیون مشترک ، نمایندگان دو دولت که بایستی در آن شرکت نمایند ، توسط دولت های مربوطه خود تعیین خواهند شد . کمیسیون مشترک آئین نامه داخلی خود را راسا تنظیم خواهد کرد .
  - ۴- کمیسیون مشترک مبادرت به اقدامات زیر خواهد کرد .
    - الف - بررسی وضع جاری مناسبات تجاری و اقتصادی و فنی بین دو کشور و اجرای مقررات این موافقت نامه .
    - ب - تسهیل توسعه روابط نزدیکتر تجاری و اقتصادی و فنی در چارچوب این موافقتنامه .
    - ج - مطالعه پیشنهادات ارائه شده در چارچوب این موافقتنامه که هدف از آنها گسترش و تنوع تجارت بین دو کشور باشد .
    - د - یافتن راه حل برای مشکلاتی که احتمال دارد در اجرای این موافقتنامه پدید آید . این امر مانع اجرای مقررات خاص حل و فصل اختلافات در قراردادهای دیگر نخواهد گردید .
    - ه - بررسی اقداماتی بمنظور تضمین امنیت عرضه مواد خام و کالاهای واسطه ای و مصرفی که یکی از طرفین از طرف دیگر خریداری مینماید .
  - و - بررسی نحوه توسعه سرویس های کشتیرانی و سایر سرویس های حمل و نقل بمنظور گسترش تجارت بین ایران و زلاند نو ، باتوجه خاص به امکانات موجود خطوط کشتیرانی هریک از دو کشور از لحاظ مشارکت در تجارت ، و
  - ز - توصیه به دو دولت جهت انجام اقدامات مقتضی که بایستی در پیگیری هدفهای مذکور صورت گیرد .
- ماده ۴ - کمیسیون مشترک میتواند با تاسیس کمیته های فرعی و ویژه ، تضمین نماید که روشهای همکاری در زمینه های توسعه تجارت و اقتصاد و فنی از ملاحظه کافی برخوردار شود . کمیته های فرعی و ویژه راسا آئین نامه های داخلی خاص خود را تدوین نموده و فعالیت های خود را به کمیسیون مشترک گزارش خواهند کرد .
- ماده ۵ - تصمیمات متخذه توسط کمیسیون مشترک ، بنحوی مقتضی و به ترتیب صور تجلسه یادداشت تفاهم یا موافقتنامه تنظیم خواهد شد . تصمیمات اتخاذ شده توسط کمیسیون

مجلس

مشترک که مربوط به اجرای وظایف آن باشد، بایستی منطبق با قوانین و مقررات و ضوابط جاری در جمهوری اسلامی ایران و زلاند نو باشد آن دسته از تصمیمات کمیسیون مشترک که محتاج به تصویب و تایید توسط مقامات ذیصلاح دو طرف میباشند، فقط پس از طی تشریفات قانونی لازم الاجراء خواهد بود.

ماده ۶ - مقررات این موافقتنامه سالب حق هریک از دو دولت در وضع ممنوعیتها یا محدودیتهائی به انواع مختلف نیست که بمنظور حراست از علائق اساسی امنیتی یا مراقبت از بهداشت عمومی یا جلوگیری از بیماریها و آفات حیوانی یا گیاهی وضع میگرددند.

ماده ۷ - مقررات این موافقتنامه شامل " جزایر کوکوز " و " نیوئی " و " تالکو " نخواهد شد مگر آنکه یک ماه از تاریخ اعلام شمول این موافقتنامه بر مناطق مزبور، توسط زلاند نو به جمهوری اسلامی ایران سپری شده باشد.

ماده ۸ -

۱ - اجرای این موافقتنامه از تاریخی خواهد بود که در مبادله یادداشت بین دو دولت مشخص شده باشد و این یادداشتها حاوی این موضوع خواهد بود که ترتیبات داخلی حقوقی برای تایید آن توسط هریک از دو دولت، انجام گرفته است.

۲ - این موافقتنامه به قوت خود باقی است، مگر آنکه شش ماه از تاریخی گذشته باشد که در آن هریک از دو دولت یک اطلاعیه کتبی را از طرف دیگر دایر بر تصمیم به خاتمه این موافقتنامه یا قصد به انعقاد یک موافقتنامه جدید دریافت کرده باشند.

این موافقتنامه در تهران در روز بیست و پنجم خرداد ماه ۱۳۶۴ (برابر با پانزدهم ژوئن ۱۹۸۵) در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردید و هر دو نسخه متساویا معتبر میباشند.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران   از طرف دولت زلاند نو

لایحه قانونی فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به موافقتنامه مشتمل بر هشت ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه بیست و هشتم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و شصت و هفت بتصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. / ن

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

